

Cunst

**DIGITAAL TIJDSCHRIFT
VOOR CULTUUR, KUNST EN LANDSCHAP**

FLEVOLAND

5 / 2011

Mei 2011

Inhoud

Redactioneel

*Im wunderschönen Monat Mai,
Als alle Knospen sprangen,
Da ist in meinem Herzen Die Liebe aufgegangen.*

*Im wunderschönen Monat Mai,
Als alle Vögel sangen,
Da hab' ich ihr gestanden
Mein Sehnen und Verlangen*

- schreef Heinrich Heine.

*Een nieuwe lente en een nieuw geluid,
Ik wil dat dit lied klinkt als het gefluit
dat ik vaak hoorde voor een zomernacht,
in een oud stadje, langs de watergracht*

- schreef Herman Gorter.

*Twee lamm'ren naast een stijf grauw schaap
staan wit, bedrukt van jeugd in 't gras...*

*Ik had vergeten hoe het was
en dat de lente niet stil bloeien,
zacht dromen is, maar hevig groeien,
schoon hartstochtelijk beginnen,
opspringen uit een diepe slaap,
wegdansen zonder te bezinnen*

- schreef Vasalis

De maand mei is de maand van de dichters. Dus ook in dit nummer voldoende poëzie. De poëzie van de leegte, gevangen stilte, poëzie van de groei, de poëzie van de herinnering, van de vergezichten. Ik wens u veel plezier met CUNST en dank u voor het lezen.

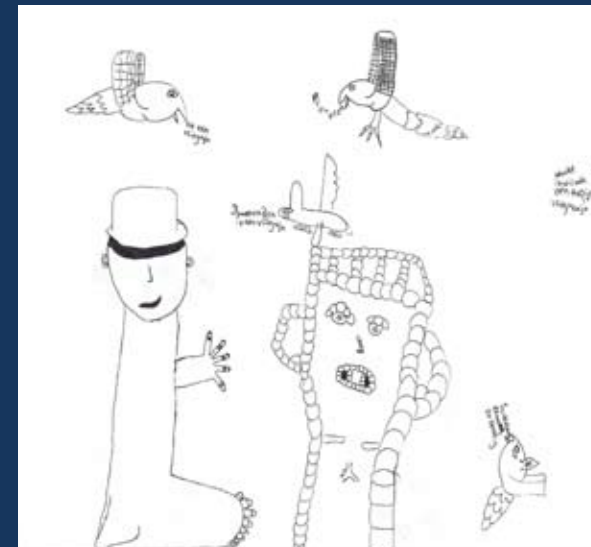
Hein Walter

pag 3, 4, 5, 6	De Virtuele Voorjaarssalon, deel 1
pag 7	Nieuw Verleden, Christian Wisse
pag 8	Nieuw Verleden, Alex Jacobs
pag 9	Nieuw Verleden, Kuiper/v.d. Bruggen
pag 10	Nieuw Verleden, v.d. Berg/Spee
pag 11	Nieuw Verleden, algemeen
pag 12	De Rode Stip Museum Nagele KVF Historisch
pag 13, 14	Zitten
pag 15, 16	Poëzie in de klas
pag 17	KVF Historisch Hostel
pag 18	Hostel, poëtisch portret
pag 19, 20	De kleur van het Hospice in Almere
pag 21	Pomum Granny, werk in proces
pag 22	Agenda tips
pag 23	Culturele adressen

Het maandelijks tijdschrift CUNST
wordt gemaakt door
de Kunstenaars Vereniging Flevoland.
www.flevokunst.nl

Wilt u CUNST maandelijks in uw mailbox ontvangen?

Stuur een mail naar heinwalter@tiscali.nl.
Gebruik dit adres ook voor kopij.
Informatie over CUNST: 06 51924882

tekening: Journey Yard
gedicht: Hein Walter

Het huwelijk

Bigfoot vindt z'n marshmallowvrouw
zo mooi - om op te vreten.

Elke morgen bij het ontwaken
neemt hij van zijn vrouw een hapje.

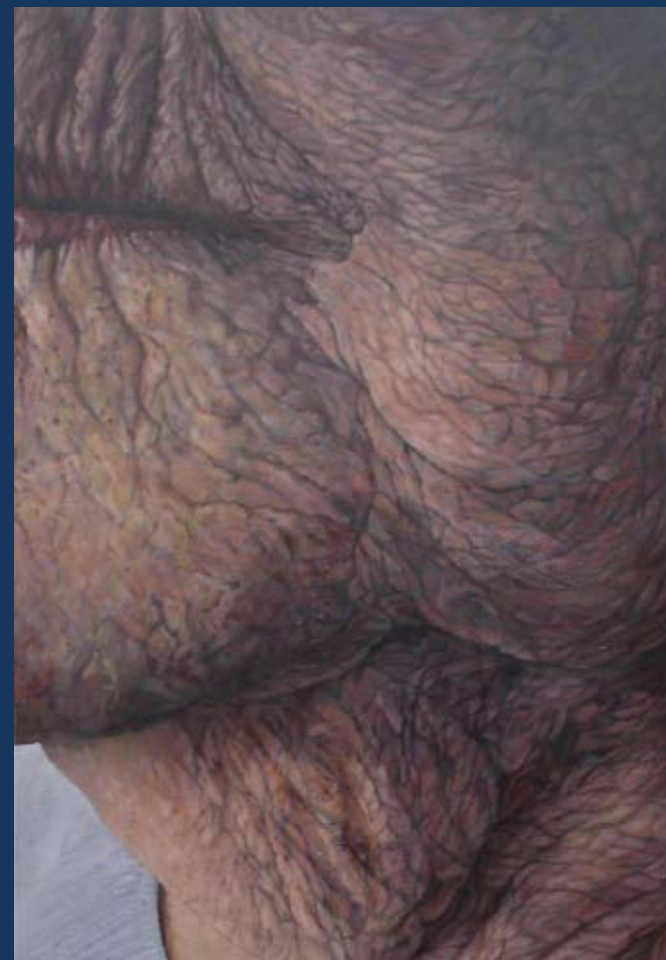
Na de wittebroodsweken
zal hun huwelijk voorbij zijn.

DE VIRTUELE VOORJAARSSALON, deel 1

De Kunstenaars Vereniging Flevoland heeft een traditie: elk voorjaar organiseren we een grote overzichttentoonstelling waarbij alle leden hun nieuwe werk tonen. Kenmerkend voor die exposities is de veelheid! Zoals bij de vroegere Franse salons: alles dicht op elkaar en in twee of drie rijen hoog. Dit jaar hebben we geen voorjaarssalon, maar pas later in het jaar, een zomersalon (in het gemeentehuis in Emmeloord). Daarom hier een virtuele salon, in mei, zodat we toch aan onze traditie kunnen vasthouden! Nieuwe werken, zonder verdere uitleg of betekenis. In juni een tweede deel.

Willem Hoogeveen
Enige lid en groot leider tot aan zijn middel in de hoofddoekjes

Alda Koning
Titel: Trui met parels
150 x 100 cm
acryl op linnen

Gonny Geurts
Een vleugelslag
50 x 70 cm
gemengde techniek

Mary Fontaine
Fragile IX
100 x 100 cm
Eierschillen

Baltus Wigersma
Dood vogeltje 1

Marisja van Weegberg
Sjoukje

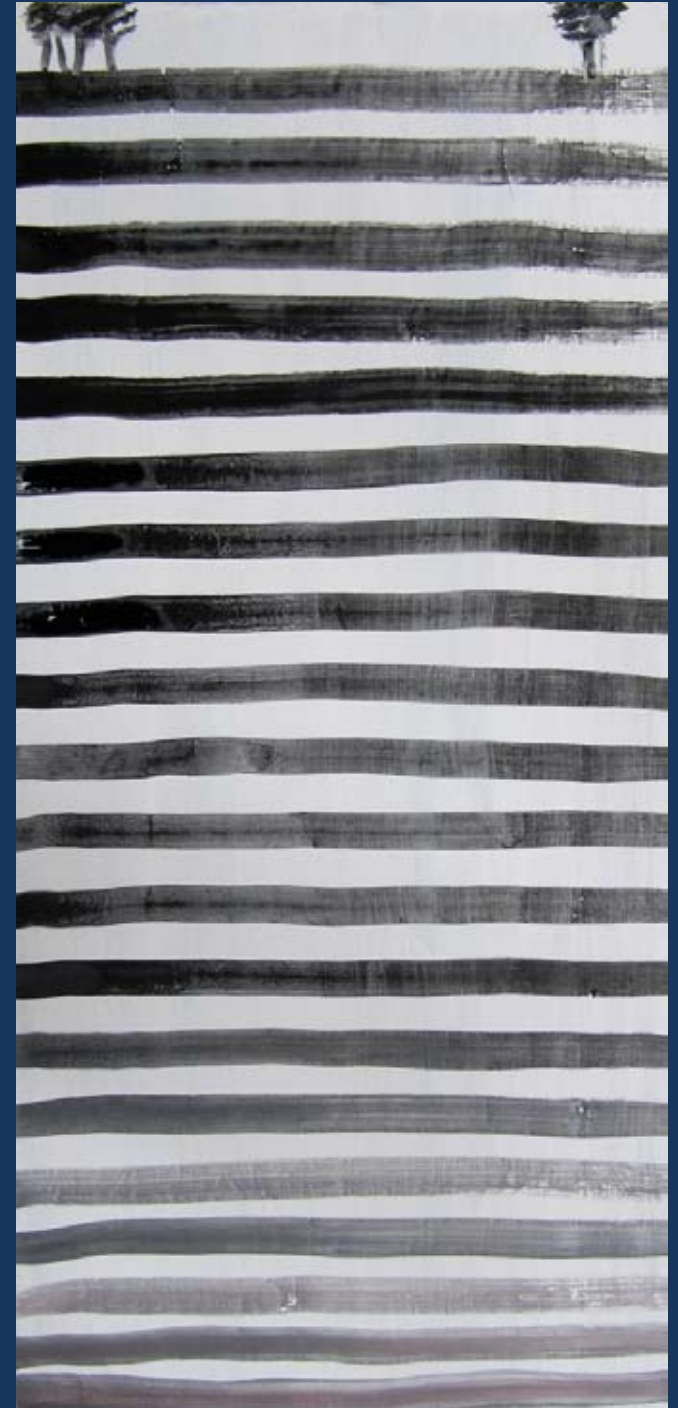
Johan IJzerman
Titel: Inspired
Afmeting: 80 x 60 cm
Materiaal: Acrylverf
Jaar: 2011
Prijs: € 650,-

Christian Wisse
Pot
circa 80 cm hoog

Christian Wisse
Pot
circa 80 cm hoog

Sonja Rosing
Eitempera op paneel

TUSSEN MIJ EN GOD

Kamerkoor Vocoza
o.l.v.
Sanne Nieuwenhuijsen

Frank Martin
Mis voor dubbelkoor

Gustav Mahler
Ich bin der Welt
abhanden gekommen

Felix Mendelssohn
Drie psalmen

Bohuslav Martinů
Vier Marialederen

KAMERKOOR VOCOZA
o.l.v. SANNE NIEUWENHUIJSEN

Zaterdag 28 mei '11
20.15 uur
Groenmarktkerk
Nieuwe Groenmarkt 14
HAARLEM

Zondag 29 mei '11
20.15 uur
Dominicuskerk
Spuistraat 12
AMSTERDAM

Hein Walter
poster en flyer voor Kamerkoor Vocoza
www.vocoza.nl

Sonja Rosing
Eitempera op paneel

Willem Hoogeveen

Titel: De mens

Formaat: Het bollenveld aan de Zuidermeerweg in de Noordoostpolder is 400 x 150 m. Het kunstwerk 170 x 60 m (gefotografeerd vanuit een vliegtuig).

De mens: We lopen allemaal achter elkaar aan mannetjes en vrouwtjes. Daarom loopt alles zoals het loopt. We worden verliefd, verbouwen voedsel, laten treinen rijden, krijgen kinderen, bouwen huizen, maken muziek enz enz.... Sommige mensen zijn dwars, zij gaan een andere kant uit, let op, misschien heeft een van hen een idee of plan dat ons verder brengt voor we mogelijk vast lopen in onze gewoonten.

In de NRC van 28 april is een grote foto gepubliceerd.

NIEUW VERLEDEN - Christian Wisse - *Geest uit de fles*

Zwart-witte vlammen in het groen; een bosgeest, een bosbrand, een natuurlijke profeet die ons in stilte, maar met heftige gebaren en met een heftig contrast waarschuwt? Zoals giftige paddenstoelen ons waarschuwen voor hun giftigheid. Als dat zo is, waarvoor worden we gewaarschuwd? De tijd, de contrasten in de samenleving? Een onafwendbaar drama? Een ramp? Het beeld geeft ons een unheimisch gevoel, waar we kunnen het gevoel niet duiden.

Onze tijd is zonder twijfel een vurige tijd, een tijd van conflicten en discussies, de geest is uit de fles. Niets en niemand kan zich daaraan onttrekken, blijkbaar zelfs dit stille Knarbos niet. Dit beeld staat aan het wandelpad, onbekend en anoniem. Als je bij de Eendenweg het bos in loopt, dan kom je het tegen. Uit het niets lijkt het gegroeid, als een puist of paddenstoel in een nacht uit de grond geschoten. Het is verwant aan de bomen die het licht zoeken, het is verwant aan de bloeiende bloemen, maar het is ook een vreemde soort. Het is keramiek. In feite is het verbrande klei – verschroeide aarde.

In het verleden hebben verschillende kunstenaars met hun kunstwerken gewaarschuwd voor de dramatische ontwikkelingen die zouden komen. Zo schilderde Carel Willink in 1939 het schilderij 'Simeon de Zuilheilige'; achteraf werd het schilderij gezien als een aankondiging van de Tweede Wereldoorlog. Of Willink de oorlog werkelijk in een visioen gezien heeft, dat zal wel niet. Een angstgevoel zal hij wel hebben gehad.

Welke tijding deze zwart-witte boodschapper in het Knarbos ons aankondigt, dat zal in de toekomst duidelijk worden. Het verleden verandert mee met het veranderen van het heden. We worden achteraf steeds wijzer.

Hein Walter

NIEUW VERLEDEN - Alex Jacobs - *Natuurlijke ruimte*

In bergachtige gebieden is vaak goed en duidelijk te zien dat de aarde bestaat uit verschillende lagen, lagen die ontstaan zijn in verschillende langdurende periodes. In het platte Flevoland zijn die aardlagen verborgen. Of zijn ze er gewoon niet? We hebben het in Flevoland vaak over klei, alsof dat het enige is dat we hier hebben.

Het beeld dat ik heb gemaakt voor de kunstroute Nieuw Verleden doet denken aan aardlagen, aan de geschiedenis onder de grond. Want hier bestaat de grond natuurlijk ook uit lagen, net zoals elders op de wereld. Het beeld is opgebouwd uit verschillende soorten gips, harde en zachte soorten; de verschillende kleuren zijn het gevolg van verschillende inkten en natuurlijke pigmenten, zoals bietensap. Het beeld zal door de neerslag en natuurlijke omstandigheden uitslijten, precies zoals grote rotsformaties (zoals Monument Valley) in de loop van de tijd zijn uitgesleten, alleen wat sneller.

Niet alleen in het verval is het beeld in de kern een proces zoals dat in de natuur plaatsvindt, maar ook in de opbouw is het beeld verwant aan de natuur: ik heb het laagje voor laagje opgebouwd. Zo is ook in de loop van eeuwen en eeuwen de grond onder onze voeten ontstaan. Ik deed het in dagen.

Het slijten gaat door de regen, het stromen en sijpelen van water, door wind, door het verschil in temperatuur. Hoe de kleuren zich gaan tonen, hoe het beeld gevormd gaat worden? We wachten het af! Hoe snel, wat snel slijt en wat langzaam, hoe de kleuren zich ontwikkelen? De natuur bepaalt. Zij wordt in feite de kunstenaar die enkele jaren aan het kunstwerk gaat werken. En ik, de kunstenaar, heb de omstandigheden gecreëerd waarin de natuur zich uit mag leven.

Alex Jacobs, 2011

NIEUW VERLEDEN - Gea Kuiper en René van der Bruggen - *Nieuw Leven*

Bomen groeien twee kanten op: met de takken omhoog in de lucht en met de wortels omlaag de grond in. Alhoewel een boom omgekeerd niet kan leven, bestaat dat symbolische idee wel in oude culturen, het idee van de omgedraaide boom die de zijn wortels in de hemel heeft en met vertakkingen groeit naar de aarde. De omgedraaide boom staat dan symbool voor leven vanuit de spirituele wereld. Die symboliek is niet direct het uitgangspunt voor het kunstwerk in het Voorsterbos, maar het is wel een zienswijze die mogelijk is.

Als plek om rond het thema Nieuw Verleden een werk te realiseren, sprak ons het Voorsterbos tot de verbeelding. Het verleden ligt hier zichtbaar en voelbaar aan de oppervlakte: schelpen tussen het zand, verhalen van het verleden toen dit hele gebied nog zee was. De omgevallen bomen her en der, met hun enorme blootgelegde wortelstelsel, brengen het verleden letterlijk weer aan het licht.

Wat ons daarnaast trof was de (toevallige) bestaansreden van dit bos: het feit dat de grond waarop het geplant is, voor landbouw ongeschikt bleek, omdat de keileem in de bodem het water niet doorlaat.

Daar kwamen we dan die twee omgevallen bomen tegen, waarvan de wortels met elkaar vergroeid waren tot een grote, opvallend platte wortelpruik. Dat wortelstel is als een plattegrond van de geschiedenis, als een afdruk van de keileem waarop ze werden geplant. Het cirkelvormige gat tussen de wortels zou in dat licht kunnen zijn ontstaan, doordat ze rond een steen in het leem gegroeid zouden kunnen zijn. Door de bomen omgekeerd te herplaatsen, maken we van de ronde gaten tussen de wortels vensters naar de ruimte; dan keert zich het verleden om naar het heden en vormt het beeld een symbolische poort naar de toekomst.

Maar het zijn ook monumentale reuzen waarvan de lengte nu meer opvalt dan toen ze gewoon boomlang tussen de andere bomen stonden. Ze lijken samen een gebouw te vormen, twee pilaren met een dak, een natuurlijk tempeltje. Nadat het lawaai van machines en motoren verstomd is ziet hun staan er makkelijk en vanzelfsprekend uit, in serene stilte; de ruisende bladeren hebben de ruimte weer ingenomen, de top van het kunstwerk nodigt vogels uit met nestdrang en gevoel voor romantiek.

Gea Kuiper en Rene Van der Bruggen - 2010

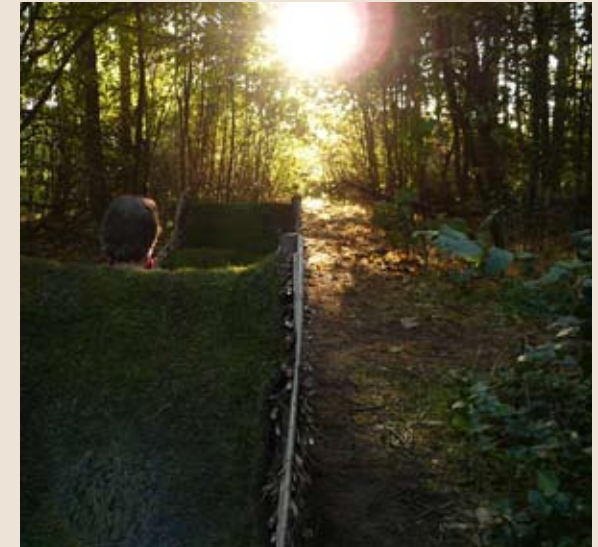

NIEUW VERLEDEN - Tim van den Burg / Lisette Spee - *Heuvelmeubel*

Een onnatuurlijke vorm in een natuurlijk landschap. Natuurlijke materialen als gras, aarde en wilgentenen, zo geformeerd dat het geheel oogt als een cultuurlandschap. Is het een groene glijbaan, een golf van groen, de hartslag van het bos, de tegenhanger van de rode conjunctuur van de financiële markt, is het een verstilde beweging, een herinnering aan de zee, of is het een dubbelzijdig bankje voor vermoeide wandelaars, ieder aan een kant zodat ze tegenover elkaar kunnen plaatsnemen, zodat ze elkaar kunnen zien uitpuffen; of is het juist een plaats voor uitgeruste types die willen redetwisten, filosoferen – een twistplaats; of is het een bunker, een gedenkplaats, een begraafplaats? Het werk geeft de indruk dat het een eenduidige functie heeft, omdat de vorm zo specifiek is, maar toch lukt het je niet om die functie te vinden. Je komt niet verder dan ernaar te raden. De titel houdt het raadsel in stand: heuvelmeubel. Het woordenboek biedt geen hulp.

Het werk zal in tijd veranderen: de wilgentenen zullen uitschieten, het gras zal groeien en niemand die het golvende pad zal maaien. Het werk zal een steeds natuurlijker uiterlijk krijgen en langzaam maar zeker zal de vorm opgaan in de omgeving. Dan zal het werk doen denken aan de door gletsjers opgestuwde stuwwallen, een miniatuur heuvelrug in het Voorsterbos, ontstaan in de laatste ijstijd.

Tim van den Burg/ Lisette Spee – 2010

NIEUW VERLEDEN - 2010

De vijfde aanvulling van de kunstroute Nieuw Verleden heeft noodgedwongen wat langer op zich moeten laten wachten, maar nu zijn alle kunstwerken gerealiseerd. In het februari-nummer van CUNST is al het beeld van Rob van den Broek gepresenteerd, in dit nummer de andere vier werken.

De werken van Nieuw Verleden staan allemaal langs het lange afstandswandelpad 'Het Pionierspad'. De werken worden geplaatst en vervolgens krijgt de natuur de ruimte om die plek weer te veroveren. Zo zijn de werken die in 2006 in Knarbos West zijn gemaakt al behoorlijk verruineerd. Dat was ook onze bedoeling: dat er ruïnes zouden ontstaan, raadselachtige plaatsen waarvan het niet meteen duidelijk is wat er staat, een ondefinieerbaar overblijfsel uit het verleden van Flevoland?

In Knarbos Oost, zo'n 300 meter bij de ingang aan de Eendenweg, staat nu dus het werk van Christian Wisse. Als je bij de Eendenweg (waar het werk staat dat Ninette Koning in 2005 gemaakt heeft) de andere kant op loopt, richting Lelystad, dat kom je na 500 meter (langs het werk van Pat van Boeckel - 2009) bij het werk van Alex Jacobs.

Wandel je verder, een kleine kilometer parallel aan de Meerkoetenweg, dan kom je vanzelf bij het werk van Rob van den Broek.

In het Voorsterbos (bij Kraggenburg) staan de andere twee werken. Die locaties zijn niet zo makkelijk uit te leggen, omdat ze middenin het bos staan. Als je vertrekt vanaf hotel van Saaze in Kraggenburg dan staan de werken in het linkerdeel.

In september 2011 zullen er zes nieuwe werken worden gerealiseerd. Daarover meer in CUNST! Bekijk voor alle kunstwerken www.nieuwverleden.info

Hein Walter, organisator Nieuw Verleden

DE RODE STIP

Toen ik 18 jaar was ging ik naar de kunstacademie in Breda; St. Joost. Experiment was dat je na het algemene basisjaar niet één maar twee 'vakken' koos. Ik wist al dat ik zou gaan schilderen maar besloot er sculptuur bij te doen. Na een half jaar mocht je dan een definitieve keuze maken voor één discipline. Ik koos uiteindelijk voor sculptuur. Bij het ruimtelijk werken heeft sindsdien altijd mijn hart gelegen. In de jaren die volgden na de academie heb ik van alles gedaan maar ik durfde nooit de stap te maken om 100% voor het kunstenaarschap te kiezen. Anderhalf jaar geleden besloot ik dit wél te doen. Omdat ik er ook van wens te bestaan heb ik toen een ondernemersplan geschreven. 'De Zaak' staat op 2 pijlers: het beeldend ruimtelijke werk en daarnaast heb ik een serie workshops vorm gegeven en naar buiten gebracht.

Op dit moment is er werk van mij te zien in de Royal Gallery te Amsterdam. Afgelopen zaterdag, 9 april, was er een opening.

Al vrij snel na binnenkomst hoorde ik dat er een werk van mij verkocht was aan een, voor mij toen nog onbekende, man. We hebben kennis gemaakt en even later zag ik HEM hangen.... De Rode Stip. Mijn eerste Rode Stip in een Galerie!

Langzaam maar zeker vindt het werk haar weg uit het atelier naar buiten en komt zo weer binnen bij mensen die voor het werk gevallen zijn en ervan genieten. Er zijn momenten geweest dat ik me afvroeg "waar ben ik eigenlijk mee bezig?" Maar toch wist ik steeds weer bij 'het Vertrouwen hebben' te komen en door te gaan met werken, exposeren, investeren.... Ik wéét dat als ik maar doe wat ik 'moet' doen dan komt het vanzelf wel waar het zijn mag. Ik ben op de goede weg....

Marisja van Weegberg

Royal Gallery - Koningsstraat 37 -
1011 ET- Amsterdam
De Galerie wordt gerund
door Emma Jean Brown & Janne Buurman.

MUSEUM NAGELE - 100 x 100 x 100 - De Ontmoeting

In Museum Nagele is van 4 mei tot en met 7 augustus de tentoonstelling; "100x100 (x100)- De ontmoeting" te zien.

Op 15 mei, om 15.00 uur vindt de officiële opening plaats.

Vorig jaar vond er een eerste ontmoeting plaats, een uitwisseling tussen de KVF en kunstenaarsvereniging Verkuno in Roden. Die ontmoeting mondde uit in een expositie in hun prachtige expositieruimte, het Koetshuis in Roden.

De titel van die expositie was `Fifty-Fifty`. Die titel sloeg vooral op de maten van de tentoongestelde werken, namelijk 50 x 50 cm. Nu dan in Museum Nagele de tegen-ontmoeting.

Omdat Museum Nagele een veel grotere ruimte is, moest de opdracht ook groter worden. Het werd 100 x 100 cm. En omdat er ook ruimtelijk werk wordt gemaakt: 100 x 100 x 100 cm.

De opening wordt gedaan door Peter Dijk, voorzitter van Verkuno.

Museum Nagele is open op donderdag t/m zondag, van 13.00-17.00 uur.

Adres: Ring 23, Nagele.

Telefoon: 0527-653077

Website: www.museumnagele.nl

Deelnemende kunstenaars:

Sonja Rosing

Joke Tijs

Ko van Velsen

Marianne Alting-Brooymans

Ninette Koning

Sacha Janzee

Gonny Geurts

Truusje Krake

Rob van den Broek

Nancy van Overveldt

Anita de Harde

Mariet Schedler

Yvonne Dollee

Maryke Wiegiers

Peter de Vis

Thea Hoek

Jannie Hiskes

Fokko Rijkens

Ansje van den Muyzenberg

Arien de Groot

Sonja Leuthoff

Joke Klaveringa

KVF Historisch

In 1999 realiseerde de KVF in Natuurpark Lelystad het project STAM + T. Van bomen werd kunst gemaakt.

Hieronder het werk van Johan IJzerman.

De foto is gemaakt door Fred van Welie.

ZITTEN

We wachten wat af in ons leven, heel wat tijd wordt doorgebracht met wachten. Hoeveel tijd we doorbrengen met wachten is, zover ik weet, nooit onderzocht. We wachten op de dokter, tandarts, bus of trein, op het eten, of, als we ouder worden, op de kinderen, op de kleinkinderen, op bezoek. En waar bevinden we ons tijdens al dat wachten, hoeveel wachtkamers, bushokjes, stations, stoplichten zien we wel niet in ons leven?

Sommige mensen wachten op iets dat ons allemaal het liefst is: onze vrijheid. Gevangenen verblijven een groot gedeelte van hun dag in een cel, soms jaren, wachtend op die vrijheid. Maar hoe ziet zo'n cel eruit? Mogen de muren opgesierd worden, en wat hangt daar dan? Porno? Foto's van geliefden? Plaatjes die doen denken aan thuis?

Met deze vragen heb ik contact gemaakt met eerst de *Penitiaire Inrichting Almere Binnen* en later met het Ministerie van Justitie in Den Haag. Via het ministerie heb ik toestemming gekregen cellen te fotograferen in Penitiaire Inrichting Almere Binnen. Drie ochtenden heb ik op dezelfde afdeling gefotografeerd. Er zijn verschillende afdelingen met cellen: voor gevangenen met een verslavingsproblematiek of psychiatrisch stoornissen en er is een aparte afdeling met isolatiecellen. De afdeling waar ik gefotografeerd heb was een 'gewone' afdeling voor gevangenen die geen extra begeleiding nodig hebben.

De gevangenen volgen een dagprogramma dat een aantal wettelijk verplichte onderdelen kent. Iedere gevangenis kent zijn eigen dagprogramma, maar in hoofdlijnen komt het erop neer dat een gevangene tussen 08.00 uur en 17.00 uur deel kan nemen aan diverse activiteiten. Een gevangene heeft bijvoorbeeld recht op een uur luchten per dag, een uur bezoek per week, zes uur recreatie en twee keer drie kwartier sport per week. Ook bestaat de mogelijkheid te werken. Het werk wordt aangeboden door externe bedrijven. Met het werk verdienen gevangenen een klein bedrag, waarmee ze bijvoorbeeld etenswaren of de huur van een televisie kunnen betalen. De tijden buiten het dagprogramma brengen de gevangenen door in hun cel. In extreme situaties kan dat 20 uur per dag zijn.

Tussen 17.00 uur en 07.00 uur zit een gevangene letterlijk achter slot en grendel, in zijn cel.

In de cel staat een bed, een tafel en een stoel, een wastafel, een wc en een kast.

Een cel moet een minimale oppervlakte hebben van tien vierkante meter met minimaal een breedte van twee meter en een vrije hoogte van 2,5 meter.

Wat mij vooral trof was de leegte in de cellen, de vreemde combinatie van voorwerpen, gebruiksvoorwerpen, achteloos neergezet. De cellen waren netjes en opgeruimd, geen porno, wel kleine fotootjes van kinderen en kaartjes en brieven.

Ik heb geprobeerd, zonder duidelijk naar de gevangenis te refereren, vragen op te roepen door het kijken naar de foto's, wat is de betekenis van de combinatie van voorwerpen, van wie zijn ze, waar staan ze, in welke ruimte. Ook heb ik geprobeerd de leegte van de cellen weer te geven, als symbool, verwijzend naar de leegte van het leven in een gevangenis.

De serie is verschillende keren geëxposeerd, o.a. in Utrecht, Rotterdam en Eindhoven. Nu staan ze thuis, ingeplakt in bubbelplastic, te wachten op een volgende gelegenheid om gezien te worden.

Alice Bunt

POËZIE IN DE KLAS - door Hein Walter

Niet alles wat ik probeer dat lukt ook. Maar ik zit, als kunstenaar, in een lastige, afhankelijke positie, en ik kan van te voren niet zeggen wat wel lukt en wat niet. Als ik mijn prijs te hoog maak, dan is het antwoord nee. Soms begin ik voorzichtig en hoop met veel inzet en kwaliteit iemand langzaam voor me te winnen en enthousiast te maken. Maar het komt helaas ook voor dat ik er een heleboel werk aan heb, en dat het me niet lukt om de opdracht binnen te halen. Dan sta ik met lege handen! Hierbij het verhaal van zo'n mislukt experiment. Niet geschreven om zielig te doen, maar om een kijkje te geven in de keuken.

In dit geval werd ik benaderd door de directeur van een basisschool in Almere. Zijn school viert dit jaar een jubileum en het leek hem leuk als er op de buitenmuur van de school een kort gedicht zou komen te staan, gemaakt door kinderen of door kinderen in samenwerking met een dichter. En aangezien ik in Almere woon en gedichten schrijf, benaderde hij mij. Hij bleek grote wensen te hebben, maar eigenlijk geen geld, een paar honderd euro. Ik had toen eigenlijk meteen moeten stoppen; ik deed echter het tegenovergestelde, ik maakte het juist groter! Voor een groot project kon ik subsidie aanvragen bij de gemeente en ook bij De Alliantie zou ik sponsoring kunnen vragen.

Ik zou gaan werken met groep 7, in groepjes van vijf leerlingen, waarbij zij tekeningen zouden maken; later zouden ze gedichten schrijven bij hun eigen tekeningen. Ik zou die gedichten een beetje bijschaven tot een goed gedicht. Ik zou vervolgens de tekeningen en gedichten laten inlijsten en er een reizende tentoonstelling van maken, een boek en een avondvullend programma met voordrachten door alle leerlingen van hun eigen gedicht. Van al die gedichten door kinderen zou ik een paar regels bij elkaar zoeken, en die regels zou ik op de muur van de school aanbrengen. Hoe? Dat wist ik nog niet. Misschien als plakletters, of in metaal, misschien als kunststof. Ik zou daarvoor in ieder geval de hulp vragen van een andere kunstenaar. De subsidie was na een paar dagen rond, op voorwaarde dat de resultaten goed waren.

Ik heb twee dagen les gegeven; ik heb de klas verdeeld in zes groepen en ze begeleid bij het tekenen, een groep per uur. Een tweede dag begeleidde ik ze bij het schrijven van hun gedicht. Die tweede dag was zwaar. Ik had er duidelijk te licht over gedacht. Ze begrepen niet wat ik van ze vroeg. Ik hoopte op een poëziegevoel, maar als dat natuurtalent al aanwezig was, ik heb die bron niet weten wakker te maken.

Thuisgekomen bladerde ik de schriftjes door en zag mijn hele plan in duigen vallen... de teksten van de kinderen waren voor mij onbruikbaar! Het was geen poëzie en zelfs niet het begin van poëzie. Hadden ze bij het tekenen de vrijheid wel begrepen die ik wilde, aanbod, bij het schrijven was dat niet gelukt.

Ik had de kinderen wel beloofd dat ze een gedicht zouden krijgen bij hun tekening. Dus ben ik zelf gaan schrijven, want ik vind het vervelend om een belofte te breken. Ik heb in twee/drie weken tijd dertig gedichten geschreven; ik doe gemiddeld een uur over het schrijven van een gedicht bij een tekening van een kind. Ik ben getraind, maar sneller gaat het niet! Mijn plan om van de gedichten die de kinderen hadden gemaakt een muurgedicht te maken kon ook niet meer, ik had immers geen kindergedichten. Ik heb het nog wel geprobeerd, maar dat gedicht viel niet in goede aarde. De tentoonstelling kon niet meer, mijn plan klopte niet meer en daarmee verviel ook de subsidie.

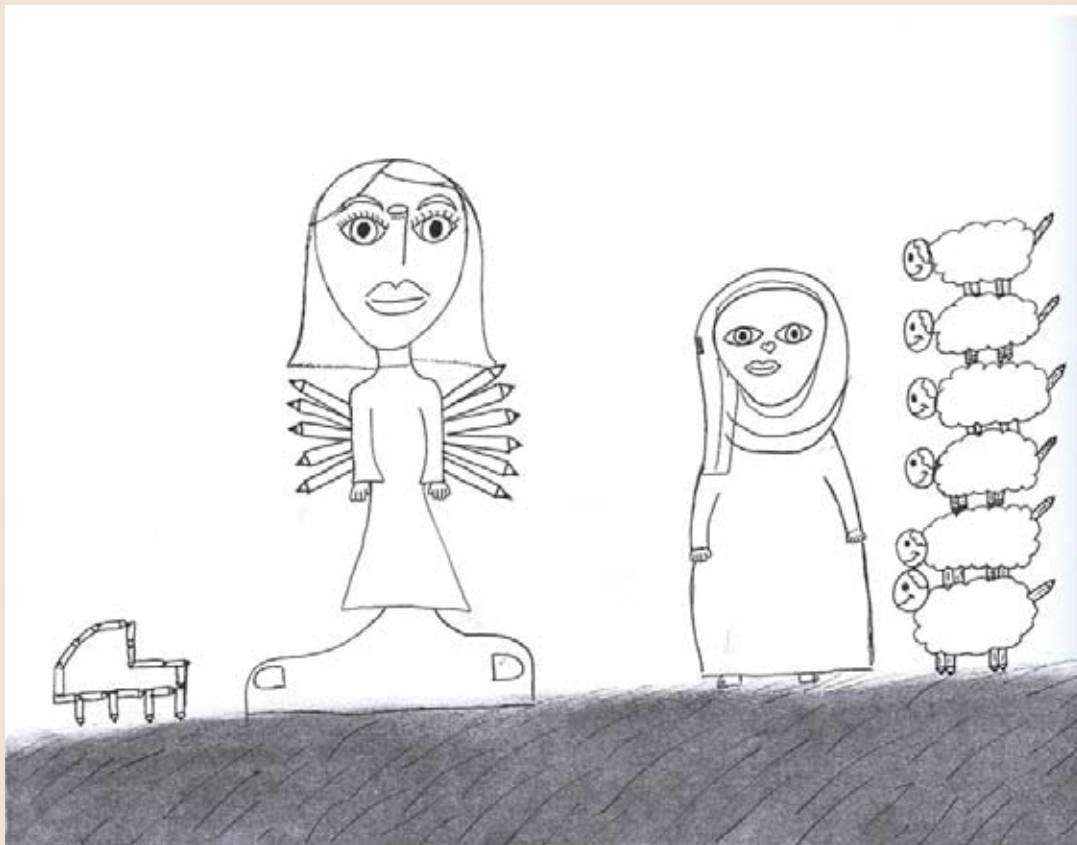
Uiteindelijk heb ik van alle gedichten en tekeningen een digitaal boek gemaakt en dat naar de directeur gestuurd. Hij nodigde me daarna uit voor een gesprek. En in dat gesprek kwamen we tot de slotsom: het was een leuk idee, maar het is me niet gelukt.

Ik hoorde tussen de regels dat hij intern onenigheid had gekregen over het resultaat, het proces en de hele opdracht met subsidie en al, en ik besloot dat het genoeg was, ik gaf de opdracht terug. Ik had eigenlijk vanaf het begin niet goed geluisterd naar de vraag van de school, maar vooral mijn kunstproject gedaan.

Alles voor niks? Niet helemaal. Ik heb een digitaal boek van dertig tekeningen en dertig gedichten. Vrij om te lezen. Wil je het ontvangen? Stuur mij een e-mail en ik stuur het je op. (heinwalter@tiscali.nl)
De titel van het boek is *Regenboogland*.

Of de kinderen de gedichten leuk vinden, waarderen, begrijpen? Geen idee. Ik heb me laten inspireren en meevoeren door de tekeningen. Ik heb het niet zozeer voor kinderen geschreven. Dat doe ik overigens nooit als ik gedichten schrijf bij kindertekeningen.

Op de volgende pagina twee voorbeelden van tekeningen/gedichten.

Annunciatie

bij een tekening van: Katarina Pedišić

In de zesde maand werd een engel van Godswege
gezonden naar een analfabete in de stad Almere.

De vrouw die niet kon schrijven en lezen
was een dochter uit het huis van Lely;
haar naam was Maria.

De engel maakte licht en sprak:

“Verheug U, begenadigde, aan U zal binnenkort het schrift zijn.”

Zij schrok van dat woord en vroeg zich af wat de engel kon bedoelen.

Maar die zei tot haar:

“Vrees niet Maria, want ge vindt genade.

U zult verzen schrijven als een dichter.

Mensen gaan u kennen als de moeder aller poëzie.

U zult betekenis geven aan de mensen die u lezen,
als schapen zullen ze u volgen.”

Maria echter sprak tot de engel:

“Hoe zal dit geschieden, ik kan geen letter van de ander onderscheiden?”

Hierop gaf de engel haar ten antwoord:

“De Heilige Geest zal het u leren,
het hoogste woord zal inspireren.”

Maria zei: “Ik kan het niet geloven, ik heb niet eens een potlood.”

En de engel antwoordde: “Dat is al geregeld, die zal ik u geven.”

Dit zeggende plukte hij er een uit zijn vleugel en ging henen.

Zo geschiedde naar het woord dat is geschreven.

Moeder Huis en Vader Vogel

bij een tekening van Kichantely Limwanit

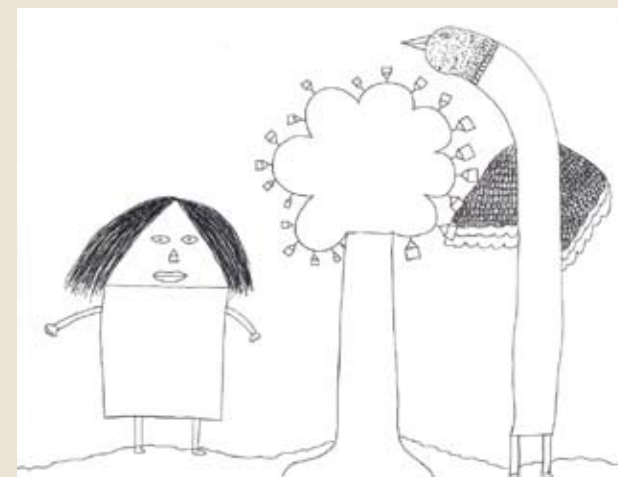
Hun zoon een wolk van een boom.
Huisjes als lintjes in zijn kruin,
want dat staat zo lief.

Als hij later hoog is,
en zijn ouders oud en moe,
dan zorgt hij voor hen,

dan bouwt hij een plek
op zijn takken,
een nest of een hut.

Maar nu zorgen ze voor hem,
hij is nog klein,
zo heerlijk hulpeloos.

Dit was hun droom,
vader, moeder en een baby,
huisje, boompje, beestje.

KVF Historisch

Momenteel zijn we bezig met de voorbereidingen voor Natuurkunstpark 2011, dat als thema ZEVEN heeft. Het is de zevende keer dat we Natuurkunstpark organiseren. Op 25 juni wordt de expositie geopend.... schrijf alvast op.

Hieronder een kunstwerk van Natuurkunstpark 2009, een werk van Michel Bongertman.

Normaal gesproken halen we de kunstwerken in november weer weg, maar dit kunstwerk kon niet worden weggehaald... het zit vast in de boom.

Het kunstwerk wordt vaak gebruikt als achtergrond bij trouwfoto's. En het roept tegelijk nog steeds boze reacties op, van mensen die verontwaardigd zijn over het molesteren van de boom! Maar als die mensen iets meer zouden weten van bomen, dan zouden ze weten dat de boom van dat gat geen last heeft. Het binnenste van een boom is dood hout. Een boom groeit bij de bast. Zolang de stroom omhoog niet doorbroken is, is er geen probleem.

**Ik hou van jou,
zo veel, zo veel,
zo ontzettend onnoembaar.**

**Zonder jou ben ik leeg,
onzegbaar ongelukkig,
onzichtbaar en niemand,
zonder jou ben ik niets.**

**Ik besta om jou,
jij hebt mijn hart,
jij maakt me gelukkig.**

Hein Walter

HOSTEL

Het ontwikkelen en organiseren van sociaal-maatschappelijke kunstprojecten, dat is de doelstelling van Stichting De Zijderups. Een van die projecten is een serie ontmoetingen van twee kunstenaars met voor- en tegenstanders van het plan om in Almere Stad een hostel in te richten, een woonvoorziening voor mensen met een drugsprobleem. Dat plan, dat is goedgekeurd door de gemeenteraad en wordt uitgevoerd, stuit op heftige weerstand bij de buurtbewoners. Het voormalig Snookercentrum in de Bleekerstraat zal worden verbouwd en ingericht tot hostel; eind dit jaar zal het pand in gebruik worden genomen en zullen er zo'n twintig verslaafden komen te wonen. Ze zullen op hun kamer drugs mogen gebruiken.

Mieke van Dijk en Hein Walter werden door Kwintes, de instelling (in de geestelijke gezondheidszorg en maatschappelijke opvang) die het hostel leidt, benaderd met de vraag of zij een kunstproject konden bedenken waar zowel voor- en tegenstanders aan mee zouden kunnen doen.

Zij kwamen met een voorstel om buurtbewoners te ontmoeten, met hen in gesprek te gaan over hun leven, de buurt, het hostel, en daar een verslag van te maken. Kern van het gesprek is de vraag: *hoe komt het dat de ene bewoner tegen is, en de andere het juist een goed idee vindt. Waar heeft dat mee te maken? Karakter? Opvoeding? Politieke kleur?* Hein schrijft n.a.v. het gesprek een poëtisch portret, Mieke maakt tijdens het gesprek tekeningen en werkt die later uit. Van de resultaten wordt een boek gemaakt.

Op de volgende pagina als voorbeeld een van de poëtische portretten die Hein heeft gemaakt, een portret van Korrie Haspers, die vlakbij de Bleekerstraat woont.

Voor het leven ben ik niet bang,
voor de dood heb ik geen vrees,

ik vertrouw op de kracht die me gegeven is.
Sterk ben ik, licht en eigenzinnig, vrouw

die opgevoed werd om te leiden –
het pad naar succes leek voorbereid – :

ik trouwde, maakte familie, werd bestuurster,
kreeg liefde, vrienden en erkenning, werd gelukkig.

Nooit heb ik de wens gevoeld de kant te zoeken
van het ongeluk, het leven te tarten,

maar ik heb gezien dat sommigen de weg al snel
verloren zijn; de start is ongelijk, niet iedereen

maakt kans op goed geluk: er zijn verweesden,
verdwaasden en verziekten, treurige types,

maar ze kunnen het niet altijd helpen, er is soms
geen keuze – als ik kan, zal ik ze helpen.

Mijn vader deed het me voor, hij gaf miskenden
de ruimte, hij gaf ze zijn hoop en zijn handen.

Ik kan het niet anders, ik ben in hart en leden
zijn dochter, een mensenmens en gelukkig

kunnen mijn kinderen me goed volgen.
Sterk zijn we, zelfstandig rechtop;

we geven de ruimte , we geven goed voorbeeld
maar proberen te leven zonder oordeel.

DE KLEUR VAN HET HOSPICE IN ALMERE

door Mary Fontaine

Eind 2008 kwam ik in contact met een groep vrijwilligers die een Hospice wilden realiseren in Almere. Om te beginnen op een kleine locatie met twee plaatsen voor mensen die daar de laatste dagen van hun leven zouden kunnen doorbrengen als dat thuis niet mogelijk was en in het ziekenhuis niet wenselijk.

Vrijwilliger worden, en minstens een dagdeel per week meedraaien, paste op dat moment niet in mijn leven. Ik wilde wel kosteloos een kleur/materiaal advies maken om met het geld voor de inrichting een zo mooi mogelijk resultaat te bereiken. Een eenmalige actie, daar houd ik wel van.

Dat vonden ze een geweldig plan, alleen was er eigenlijk heel weinig budget voor de stoffering van het pand. Ook zou alles door de vrijwilligers gerealiseerd moeten worden. En er was niet zoveel tijd meer. Ik vroeg om toestemming (vertrouwen) om aan de slag te gaan om te kijken hoe ver ik zou kunnen komen met mijn contacten in de wereld van de materialen die nodig waren. Om te beginnen verf, behang en vloerbedekking. Voor ik het wist had ik er een dagtaak aan, maar wie A zegt, zegt ook B en ik vond het een uitdaging om het tot een goed einde te brengen.

Mijn kleurenpalet voor de verschillende materialen had ik al snel uitgewerkt. De gastenkamers wilde ik een sfeer van geborgenheid geven en zo, dat het er voor de verschillende mensen die er zouden gaan verblijven aangenaam zou zijn. Een rustig sfeerbeeld met warme kleuraccenten. De zitkamer annex eetkamer en keuken moesten praktisch worden ingericht en het moest er gezellig zijn voor de gasten, de gasten van de gasten en de vrijwilligers.

Toen ging ik op zoek naar sponsors. Verfleverancier Sigma zei ja tegen de verf en het behang. Schildersbedrijf Sosef ging aan het behangen en schilderen. Bij Forbo kreeg ik de vloerbedekking voor elkaar en mijn vertegenwoordiger daar wist wel een stoffeerder, van Giersbergen, om de vloer te laten egaliseren en het Marmoleum te leggen. De gastenkamers waren klein en er zaten niet zulke fraaie wastafels in. Ik bedacht een mooie stevige kast van wand tot wand en van plafond tot de vloer met daarin de weggewerkte wastafels. Het bedrijf Rick Smeenk kwam de kasten inmeten, verzorgde het materiaal en liet de kasten monteren. Ik kreeg er steeds meer lol in.

Wat was er nog meer nodig? Gordijnen. Mooie gordijnen met een warme uitstraling voor in de gastenkamers en glasgordijnen voor de eet/zitkamer. Hier zat ik niet zo goed in de contacten en kwam al googelend uit bij een bedrijf in Brabant. Wat je van ver haalt zal wel goed zijn. En dat was het ook. Eerst een lekker bakkie koffie en toen mocht ik gewoon uitzoeken. Het werd op maat geleverd. De enige voorwaarde die gesteld werd was dat het bedrijf niet genoemd wilde worden. Op zo'n moment krijg je vleugels, tenminste ik wel. De firma Posthuma kwam de rails en de gordijnen ophangen en nog een paar rolgordijnen.

Er klopte nog het één en ander niet met lichtknopjes en aansluitpunten en dat werd door de firma Lijnberg opgelost. Alles en alles kwam voor elkaar. In die tijd van een paar weken ben ik zoveel fantastische mensen tegengekomen dat ik bijna licht gaf van energie. Er werd een geweldige basis gelegd voor de verdere inrichting en aankleding. Daar werd het budget van de Hospice voor aangesproken. Ik had een praktische map gemaakt met alle kleurstalen erin die er steeds bij gepakt kon worden om de aan te schaffen spullen zo goed mogelijk in het plaatje te laten passen. Van de lampen tot de theedoeken. Voor een gedeelte ben ik mee geweest om van alles bij elkaar te zoeken en ook om met accessoires een gekleurde finishing touch te geven. Nu wordt de Hospice dagelijks ingekleurd door de mensen die er hun laatste stukje leven achterlaten, daarbij verzorgd en gesteund door al die tientallen kleurrijke vrijwilligers!

Hospice Almere
Clingendaallaan 229
Almere Buiten

Telefoon
Hospice Clingendaallaan
036 5247403
Joanna Schinkel, coördinator

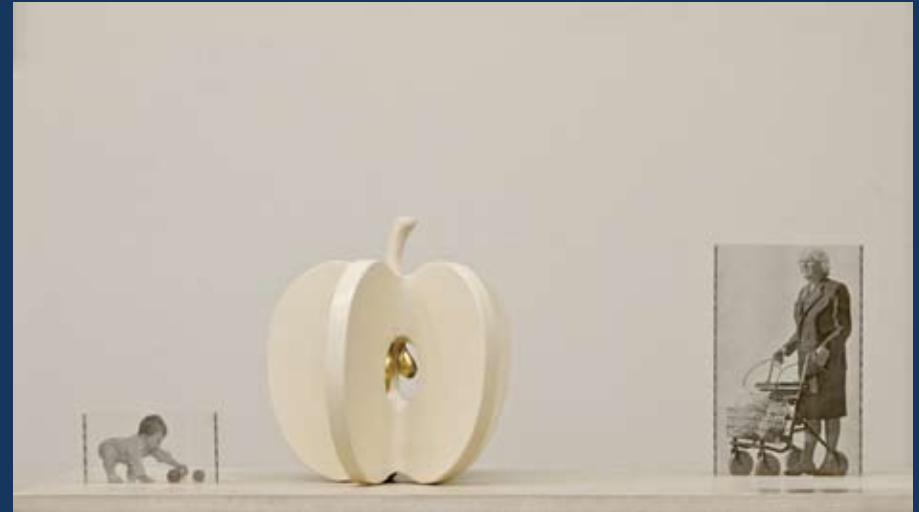
POMUM GRANNY - een beeld van Siemen Bolhuis in proces

Een beeld voor de binnentuin van Woonzorgcentrum De Regenboog in Dronten. Het wordt een 1.80 cm hoge appel in epoxy, met als titel *Pomum Granny*.

De appel heeft een open karakter, je kijkt in feite naar binnen. Daar zie je de vijf kamers. In die kamers zitten vijf gouden pitten. De gouden pitten, zaadjes, staan voor het idee dat niets verloren gaat - het geleefde leven van ons allemaal is het zaadje voor een volgend leven van de volgende generatie.

De appel staat ook voor het verzorgingshuis zelf, een huis met kamers. De bewoners zijn dan de kostbare gouden zaadjes die gekoesterd worden.

In het zorgcentrum hebben alle gangen namen van oude appelsoorten. Het gebied rond Dronten staat bekend om de fruitteelt.

21

AGENDAtips

– een greep uit de culturele activiteiten in Flevoland

- Vrijdag 6 mei, 20.15 uur Scapino Ballet, Ode aan Reed, Cale en Warhol. Grote zaal, Schouwburg Almere
- Zaterdag 7 mei, 20.15 Wibi Soerjabi, speelt Liszt en Chopin. Grote zaal, Schouwburg Almere
- Vrijdag 13 mei, 16.00 uur Opening in Galerie ARTnivo van een expositie (voornamelijk abstract werk) van Joséphine Verbist door wethouder Berdien Steunenberg. Amersfoortweg 46, Almere.
- Zondag 15 mei, 15.00 uur Opening van de expositie 100 x 100 (x 100) - De Ontmoeting. Museum Nagele, in Nagele
- Vrijdag 20 mei, 20.00 uur Kamerkoor Lelystad, o.l.v. Francis Evers. Engels repertoire, van geestelijk oud Engels, romantische folksongs tot modern Engels, met werken van: Pärt, Tavener en Dowland. De Ludgeruskerk, Ludgerusplein 2, Dronten
- Zaterdag 21 mei, 20.15 uur Openingsconcert van het Kamermuziek Festival Almere, Lavinia Meijer & Friends, m.m.v. Roberta Alexander, Lavinia Meijer is harpiste, winnares van Nederlandse Muziekprijs 2009; ze speelt Fauré, Hahn, Debussy e.a. Ze speelt samen met het Ruysdael Kwartet. Goede Rede, Almere Haven
Het festival duurt tot 4 juni. Zie : www.kamermuziek-almere.nl/
- Donderdag 26 mei, 20.15 uur Strijkkwartet Quator Danel. Het kwartet speelt Beethoven, Gounod, Franck. De Goede Rede, Almere Haven
- Zaterdag 28 mei, 20.15 uur Ensemble Dulcibella, met o.a. Maarten Koningsberger, zingt het programma Les Femmes, een programma rondom de Franse vrouw uit de tijd van Lodewijk XIV. Schouwburg Almere.
- Zaterdag 28 mei, 20.00 uur Kamerkoor Lelystad, o.l.v. Francis Evers. (zie 20 mei). Kerkcentrum de Lichtbron, Pauwenburg 170, Lelystad

KUNSTENAARS VERENIGING FLEVOLAND	www.flevokunst.nl	Galerie ART nivo - ALMERE	www.artnivo.nl
KUNSTENAARS VERENIGING FLEVOLAND	http://kunstenaarsverenigingflevoland.ning.com	GALERIE AAN DE AMSTEL - DRONTEN	www.aandeamstel.nl
KUNSTENAARS VERENIGING FLEVOLAND	www.nieuwverleden.info	GALERIE ALOSERY - ALMERE	www.aloseryart.nl/applicatiePagina.php
MUSEUM DE PAVILJOENS - ALMERE	www.depaviljoens.nl	AIS ART – ALMERE	www.ais-art.nl
CORROSIA! – ALMERE	www.corrosia.nl	GALERIE KIK – EMMELOORD	www.galeriekik.nl
DE KUNSTLINIE – ALMERE	www.dekunstlinie.nl	KUNSTUITLEEN – LELYSTAD	www.kunstuitleen-flevoland.nl
STICHTING DE ZIJDERUPS – ALMERE	www.dezijderups.nl	KUNSTHUIS CALLIOPE – LELYSTAD	www.kunsthuiscalliope.nl
DE MUREN VAN ARCHIPEL – ALMERE	www.demurenvanarchipel.nl	BUREAU VOOR KUNSTPROJECTEN – ALMERE -	www.kunstprojekten.nl
DE HULK – ALMERE	www.dehulk.org	KUNSTUITLEEN – EMMELOORD	www.kunstuitleenemmeloord.nl
BG 22 24 - ALMERE	www.bg-22-24.nl	HET KUNSTHUIS – ALMERE	www.hetkunsthuis.nl
CASLA – ALMERE	www.casla.nl		
EINDIG LAAGLAND	www.eindiglaagland.nl		
AIR BRUSH – ALMERE	www.airbrush-almere.nl		
KUNST EN ZO (GRETA VERDUIN) - ALMERE	www.kunst-enzo.nl		
VERENIGING ALMERE 2018 - ALMERE	www.verenigingalmere2018.nl		
ALMERE 2018 - ALMERE	www.almere2018.eu		
DE NIEUWE BIBLIOTHEEK - ALMERE	www.denieuwebibliotheek.nl/agenda		
FLOWLAND – ALMERE	www.flowland.nl		
DE VOETNOOT, CREATIEVE ENERGIE– ALMERE	www.devoetnoot.nl		
NIEUW LAND ERFGOEDCENTRUM – LELYSTAD	www.nieuwlanderfgoed.nl		
STICHTING ORGACOM – LELYSTAD	www.orgacom.nl		
STICHTING DE BARAK – LELYSTAD	www.debarak.nl		
DE KUBUS – LELYSTAD	www.dekubuslelystad.nl		
HET FLEVO-LANDSCHAP –LELYSTAD	www.flevo-landschap.nl		
KAMERKOOR LELYSTAD - LELYSTAD	www.kamerkoorlelystad.nl		
MUSEUM NAGELE – NAGELE	www.museumnagele.nl		
MUZISCH CENTRUM – EMMELOORD	www.muzischcentrum.nl		
JONGEREN POPPODIUM - EMMELOORD	www.de-klos.nl		
DE VERBEELDING – ZEEWOLDE	http://stichting-qem.robvdbroek.nl		
HOTEL VAN SAAZE – KRAGGENBURG	www.hotelvansaaze.nl		
NATUURMONUMENTEN – KRAGGENBURG	www.natuurmonumenten.nl		
SHORTGOLF – SWIFTERBANT	www.shortgolf.nu		
KUNST IN DE OPENBARE RUIMTE	www.kunstindeopenbareruimte.nl		
KUNST IN DE OPENBARE RUIMTE	www.flevolanderfgoed.nl/home/kunst.html		
DE GESCHIEDENIS VAN FLEVOLAND	www.flevolandbovenwater.nl		
APOLLO ENSEMBLE	www.apollo-ensemble.nl		
XL DE ATELIERS – DRONTEN	www.xldeateliers.nl		
KUNSTRAAD DRONTEN- DRONTEN	www.kunstraaddronten.nl		
FLEVOKU(N)STBOULEVARD	www.flevokunstboulevard.nl		

Cunst